

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Kulhové a přísedících [redacted] a [redacted] v hlavním líčení konaném dne 29. 9. 2022 v Příbrami

takto:

Obžalovaný

[redacted]

narozený [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], okres [redacted],

je vinen, že

v době od 15. 3. 2022 do 18. 3. 2022 v opuštěném domě na adrese [redacted], okres [redacted], nejméně v 7 případech souložil s nezletilou [redacted], nar. [redacted], ačkoli si byl vědom, že se jedná o osobu mladší 15 let,

tedy

vykonával soulož s dítětem mladším 15 let,

čímž spáchal

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 14 (čtrnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 30 (třiceti) měsíců.

Odůvodnění:

1. Na základě spisového materiálu a prohlášení o vině obžalovaného dospěl soud k závěru, že obžalovaný se dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, tedy že obžalovaný v době od 15. 3. 2022 do 18. 3. 2022 nejméně v 7 případech souložil s nezletilou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a to přesto, že si byl vědom toho, že nezletilá je mladší 15 let.
2. Obžalovaný se ke svému činu plně doznal, uvedl, že se cítí být vinen, souhlasil jak s popisem daného skutku, tak s jeho právní kvalifikací a veškeré skutečnosti uvedené v obžalobě považoval za nesporné. Na základě toho došlo z jeho strany k dobrovolnému prohlášení viny týkající se předmětného skutku před soudem, kdy byl předtím soudem na místě poučen o následcích spojení s prohlášením viny.
3. Soud prohlášení obžalovaného o vině přijal, neboť popis skutku v návrhu na potrestání odpovídá důkazům provedeným v přípravném řízení obsažených ve spise a tomu odpovídající je i právní kvalifikace. Současně rozhodl, že dokazování v rozsahu, v němž obžalovaný prohlásil vinu, prováděno nebude, a omezil se pouze na dokazování skutečností nezbytných pro posouzení druhu a výměry trestu.
4. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, neboť vykonal soulož s dítětem mladším 15 let. Podle § 126 trestního zákoníku se dítětem rozumí osoba mladší 18 let. Obžalovaný věděl, že poškozené je méně než 15 let. Podle názoru soudu tak obžalovaný jednal v úmyslu přímém, kromě věku poškozené znal i trestněprávní následky vykonání soulože s takovou osobou, přesto tak učinil, a to nejméně v sedmi případech. S ohledem na ustanovení § 14 trestního zákoníku a sazbu trestu odnětí svobody stanovenou trestním zákoníkem na výše uvedený trestný čin se jedná o zločin.
5. Výše uvedeným zločinem soud obžalovaného uznal vinným.
6. Při úvaze o druhu a výměře trestu přihlédl soud k závažnosti jednání obžalovaného, k okolnostem případu, k osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Závažnost jednání vzhledem k dobrovolnosti ze strany poškozené a věku blízkého mladistvým u obžalovaného shledává soud spíše nižší, jeho závažnost však zvyšuje skutečnost, že obžalovaný se činu dopustil více dílčími útoky, nejednalo se tak o ojedinělý exces. V současné době je obžalovaný s poškozenou v kontaktu pouze přes Instagram, v přímém kontaktu nejsou. Pokud jde o osobu obžalovaného, soud z popisu z rejstříku trestů zjistil, že nemá evidovaný žádný záznam o odsouzení, jedná se tak až [REDAKCE] osud o bezúhonnou osobu. Zároveň není známo, že by proti obžalovanému bylo vedeno další trestní stíhání. Z popisu z evidence přestupků vyplývá, že byl jednou řešen pro přestupkové jednání proti majetku, za které mu byla uložena dne 25. 11. 2019 bloková pokuta 600 Kč. Obžalovaný bydlí společně se svojí sestrou na ubytovně v [REDAKCE]. Stálé zaměstnání nemá, má pouze práce na dohodu, kde si vydělá kolem 3 000 Kč měsíčně. Z evidence uchazečů o práci byl sankčně vyřazen. Obžalovaný po celou dobu trestního stíhání spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení.
7. Vzhledem k okolnostem případu a osobě pachatele má soud za to, že k nápravě obžalovaného bude stačit uložení alternativního trestu, který bude moci vykonat na svobodě. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou stanovenou za uvedený zločin, která činí 1 rok až 8 let.

Soud vyměřil trest jen mírně nad dolní hranici zákonné trestní sazby, a to v trvání 14 měsíců. Výkon trestu soud podmíněně odložil na zkušební dobu 30 měsíců, kdy zkušební dobu stanovil naopak přísnější, tedy již zhruba v polovině trestní sazby, protože zkušební doba může činit jeden rok až pět let, aby mohl po tuto dobu dohlížet na to, zda obžalovaný povede nadále řádný život.

8. Při rozhodování o trestu soud zohlednil jako polehčující okolnost doznání obžalovaného a jím učiněné prohlášení viny, dále i skutečnost, že je dosud bezúhonný, takový čin spáchal poprvé, ve věku blízkém mladistvým, při vyšetřování trestného činu spolupracoval a že jeho čin neměl pro poškozenou žádné závažné škodlivé následky. Přitěžující okolnosti soud nehledal.
9. Je tak na obžalovaném, jaký přístup k výkonu trestu zvolí. V případě, že se v průběhu zkušební doby nebude chovat řádně, může být rozhodnuto o přeměně trestu na trest nepodmíněný, který bude muset vykonat ve věznici.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Odvolání do výroku o vině není přípustné s ohledem na přijetí prohlášení viny obžalovaným v souladu s § 206c odst. 4 tr. řádu.

Příbram 29. září 2022

JUDr. Jana Kulhová
předsedkyně senátu